

[Rasmussen Flemløse.]

til Ændringen i § 4, 2det Stykke, angaaende Selskaber, hvis Indkomst i Sammenligningsaarene har været under 5 pCt., sige, at denne Bestemmelse forekommer mig rationel. Derimod maa jeg udtale min Beklagelse af, at de Aar, der skal bruges til Udfindelse af Merindkomsten, ikke er skudt et Aar frem. Jeg er tilbøjelig til at mene, at Fastholdelsen af det foreslaaede Aaremaal yderligere vil bidrage til at kaste et Ubillighedens Skær over denne Beskatningsform.

Den højtærede Finansminister gav i sin Forelæggelsestale et enkelt Tal, for saa vidt angaar det forventede Udbytte af Skatten. Jeg tror, det vilde interessere mange flere end mig, om der kunde fremskaffes Oplysninger — og jeg spørger i denne Forbindelse om, hvorvidt saadanne maatte foreligge — over, hvor stort et Beløb Merindkomstskatten virkelig i det løbende Aar ventes at ville indbringe, set i Forhold til den Tillægsskat, som de paagældende Skatteyderere kunde være paalignet efter Lovens Afsnit B. om Tillægsskat.

Jeg tror, det vilde være rigtigt ligesom i Fjor, da det tilsvarende Lovforslag var til Behandling her i Tinget, at der blev nedsat et Udvalg, og jeg agter derfor, om det ikke sker fra anden Side, ved Forhandlingernes Slutning at stille Forslag om et saadant Udvalgs Nedsættelse. Mit Parti ønsker ikke at forsinke Lovforslagets Gennemførelse, vi er klar til en hurtig Udvalgsbehandling, men, som sagt, vi ønsker Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Lange: Det foreliggende Lovforslag falder i det væsentlige sammen med det Lovforslag, der blev vedtaget i Fjor og i Øjeblikket er gældende Lov. Jeg finder derfor ikke Anledning til at komme ind paa dybe Betragtninger som dem, jeg fremsatte i Fjor; det kunde kun blive Gentagelser, og som Forholdene ligger, kan det ikke ventes, at de vil øve nogen Indflydelse paa den høje Regerings eller den højtærede Finansministers Indstilling over for denne Sag. Det synes jo, som om selv de største Indtægter overhovedet ikke forslaar noget over for den økonomiske Politik, den høje Regering driver, den Regering, der sikkert vil gaa over i Historien som „de mange Skatters Ministerium“. Den Forøgelse af Skatteindtægten med 100 Mill. Kr., der har fundet Sted i Løbet af nogle faa Aar, synes slet ikke at forslaa noget over for de økonomiske Krav, som den høje Regering har at opfylde paa Grund af den Lovgivning, den har gennemført. Den

højtærede Finansminister er vel en af Landets allermest fremragende Skatteeksperter, maaske den mest fremragende, og jeg tror ikke, vi behøver at være bange for, at den højtærede Finansminister vil give op, saa længe der overhovedet er noget at inddrive hos Skatteyderne. Det er imidlertid kun den ene Side af en Finansministers Opgave: at kunne finde Veje til at inddrive de størst mulige Beløb. Den anden og meget vigtigere Side er at føre en økonomisk Politik efter en Plan, som kan holde og gøre det muligt for Erhvervslivet at udvikle sig. Det er ikke nok for en Finansminister blot at paatage sig at skaffe Midlerne til at dække alle de Udgifter, som man søger at paabyrde Skatteyderne. Naar man ser paa den Udvikling, vi har gennemgaaet i det sidste Aar, og hører den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Thomsen) tale om de vanskelige Tider, som kræver ekstraordinære Udgifter med deraf følgende ekstraordinære Indtægter, maa man spørge sig selv: Tænker denne Regering da overhovedet slet ikke paa, at i det store og hele, i hvert Fald for overvejende Dele af dansk Erhvervsliv, er det en Højkonjunktur, vi har været inde i, en Højkonjunktur, som man ikke kan vente skal holde? — ja, man kan ganske sikkert sige, at vi allerede er inde i en nedadgaaende Periode. Naar den høje Regering derfor i disse gode Aar, med deres stærkt stigende Skatter alligevel ikke har kunnet faa det til at løbe rundt uden at skulle have ekstraordinært store Indtægter, hvorledes skal det saa gaa, naar Nedgangen kommer og vi kommer ind i en Periode, der efter min Mening ikke ligger langt borte, hvor Skatterne vil svigte, fordi Indtægterne i saa høj Grad viser sig at svigte?

Princippet i en Beskatning som den, vi her staar over for, Merindkomstskatten, har rent teoretisk noget tillokkende ved sig, men ogsaa kun teoretisk, for i Praksis er det saaledes, at man maaske netop under Etiketten Merindkomstskat naar Toppunktet af Uretfærdighed, skattemæssigt set. Som jeg har fremhævet i Fjor og ved andre Lejligheder, naar vi har drøftet disse Spørgsmaal, er det ikke alene en ekstraordinær Indtægt, man beskatter, men maaske langt mere en normal Indtægt, fordi der i Sammenligningsaarene for den paagældende Skatteyder eller det paagældende Selskab har været en unormal lav Indtægt. Det kan jo ikke være Udtryk for skattemæssig Retfærdighed, at en Skatteyder, et Selskab, der kun har normal Indtægt, skal betale mere, fordi der i et foregaaende Aar